

den Maade, at de ganske simpelt lægger Jorden ind, driver den under Gaarden og holder Huset, saaledes at Husmandsbruget vedblivende alligevel eksisterer. Da jeg i saa Henseende nævnte et Tal, var den højtærede Landbrugsminister forbavset over, hvorfra jeg havde dette Tal. Jeg nævnte, at der fra 1916 til 1920 var nedlagt over 3 000 Husmandsbrug. Dette Tal har jeg fra Over-Skyldraadets Beretning over Vurderingerne i 1921, hvorefter der i 1921 her i Landet fandtes godt 2 000 selvstændige Husmandsbrug mindre, end der var i 1916. Men i det samme Tidsrum har vi ved Hjælp af Statsmidler oprettet 1 057 Statshusmandsbrug, og naar der dog findes 2 000 Husmandsbrug mindre, er det ensbetydende med, at over 3 000 Husmandsbrug er nedlagt. Og denne Udvikling fortsættes Dag efter Dag systematisk af dem, der ude paa Vælgermøderne taler saa stærkt om deres Kærlighed til Udstykning, om, at de har ofret mere end noget andet Parti til dette Formaal.

Vi fra vor Side siger, at det er ikke tilstrækkeligt, at man ofrer mange Penge til et bestemt Formaal, det gælder om, at Pengene bliver givet ud paa en saadan Maade, at de virkelig kommer det paa-gældende Formaal til gode, og det gør de ikke her. Naar man ofrer Penge paa den Maade, at Jordprisen stiger, at man giver en Overpris paa 3 751 Kr. for hvert enkelt Statshusmandsbrug — det kan de Herrer ikke komme udenom —, vil det ganske vist bevirke en Fordel for dem, der har Jord at sælge, men det bevirker, at de, der skal sidde ude paa denne Jord, bygge og bo derude og leve af deres eget Arbejde, fra første Færd bliver gældbundne og træl-bundne. Det er denne Udvikling, vi vil imødegaa.

Man staar her overfor to modsatte Principper. Paa den ene Side staar det Princip, den højtærede Landbrugsminister er Talsmand for, det Princip, der bygger paa de frie Kræfters Spil, bygger paa, at Chancen skal man have Lov at udnytte, det Princip, der holder paa Spekulation. Deroverfor staar vort Princip, der siger til Husmændene: Udbyttet af jeres Arbejde bliver sikret jer, jert Arbejdes Frugter skal I have Lov at høste derude, men den Værdistigning, som skyldes Samfundets Vækst eller Udvikling eller andre Ting, der ikke er frembragt ved jert Arbejde, den har Samfundet Ret til, og den indkasserer det. Disse to Principper staar kæmpende overfor hinanden, og vi fra vor Side er ikke bange

for at gaa ud til Vælgerne og spørge dem, hvilket af dem de giver Tilslutning, for jeg tror, at netop i dette Øjeblik, hvor det danske Landbrug bliver mere og mere gældbundet, er der større Lydhørhed for Socialdemokratiets Krav, end der nogen Sinde tidligere har været.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems overordentlig mange Betragtninger angaaende Jordudstyknings og Landbopolitik. Det ærede Medlem kom med en enkelt Bemærkning om, at vel havde Venstre gennemført den lige og almindelige kommunale Valgret i 1908, men endnu var der privilegeret Valgret til en Trediedel af Amsraadene, og dog gik de ud i Landet og sagde, at de havde gennemført den fulde, lige og almindelige Valgret. Det er ikke rigtigt. Venstre vedkendte sig meget godt, at endnu valgtes en Trediedel af Amsraadene ikke ved lige og almindelig Valgret. Men hvad gjorde Socialdemokraterne den Gang? De stemte mod Loven af 20. April 1908, men da vi havde det første Valg i 1909, skrev „Social-Demokraten“ i København: Kvinder, stem paa os, som skaffede jer denne værdifulde Valgret! Det er samme Agitationsmaade, det ærede Medlem anvender her, hele hans Foredrag var i Virkeligheden præget af denne Maade at agitere paa. En saadan Maade kan maaske være god paa Vælgermøde, men herinde paa Rigsdagen tror jeg ikke, den er saa værdifuld. Det ærede Medlem sagde, at det var Partiet Venstre, det Parti, som roste sig af, at de havde ofret saa meget paa Husmændene og Husmandsbrugene, som nu var med til at nedlægge 3 000 Husmandsbrug. Disse 3 000 Husmandsbrug er efter det ærede Medlems egne Ord nedlagt paa den Tid, da hans Meningsfæller sammen med de Radikale havde Regeringen. Men i øvrigt synes jeg, det var bedst, at det ærede Medlem henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Bording, som er hans Partifælle, han var ogsaa med til at nedlægge nogle af disse Brug og købe dem op. Det er vist ikke værd her at sigte det ene Parti fremfor det andet, jeg tror, der er brodne Kar i alle Lande. Jeg tror til Slut at kunne sige, at en hel Række af det ærede Medlems Bevisførelser var af samme Art som Jesper Ridefogeds, da han udtalte, at han følte i sin Samvit-tighed, at Jorden var flad.